

Прича о Таталији, Весна Алексић

Себични брат

Сви деца која имају млађу браћу или сестре ће најбоље разумети ову забавну књигу.

Аутор књиге „Прича о Таталији“ је Весна Алексић, која највише пише за децу. Истражујући о овој књизи сазнао сам да је по овој књизи је направљена и позоришна представа.

Ова књига описује понашање дечака од пет година од тренутка кад сазнаје да ће постати старији брат до бебиног доласка кући.

На почетку је беба била само мрва на црно белом снимку, кад је мамин стомак почео да расте сазнало се да ће беба бити девојчица која ће се звати Наталија, али је дечаку било лакше да је зове Таталија и био је љут на све око себе који се радују беби. Кад се беба родила, одлучио је да промени језик на ком ће причати и почео да кује план како да Таталија стигне до Јупитера или до дубоке прашуме или да је поклони диносаурусима. Кад се беби појавио неки рубин, па су мама и беба морале поново у болницу, мама му је недостајала а он је први пут схватио да брине за бебу.

Током већег дела књиге делује да се дечак понашао себично, а он у ствари само није желео да дели своје родитеље и играчке са некаквом бебом Таталијом. Сви су желели да га укључе у припрему за бебин долазак, али је он увек бирао ону ствар која му се мање свиђала. Ипак, дечак никад није желео ништа лоше беби и кад је желео да је остави у прашуми, он је желео да је пронађе неки доброћудни медвед који би је грејао својим крзном и кад је хтео да је поклони диносаурусима, желео је да они буду биљоједи да је не поједу него да је они гаје.

Препорука: Књигу бих препоручио и вршњацима и одраслима. Одрасли да би разумели како се осећају деца која очекују млађег брата или сестру, а моји вршњаци треба да прочитају ову књигу да би схватили да су сви помало збуњени, несигурни и мало себични у моменту када постају старија браћа или сестре.